

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Carmina - Cod. Karlsruhe 57

Kurrer, Carl Philipp Friedrich

[S.l.], [18. Jahrh.]

VII.

[urn:nbn:de:bsz:31-72238](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-72238)

VII.

31.

Pro iuandis aptissima quæque dabant Dii,
Carior est illis homo, quam sibi. Iuuenalis.

Est Deus! Is cælum terramque creavit, et eius
Arbitrio, quidquid nouimus esse, subest.

Isque hominum curat res omnes, non, Epicure!
Quidquid deliras, incolit astra pigres.

Nec dece fatis subicit cuncta, sed ipse
Semper agens, quæuis cum ratione regit.

Est bonus, atque bonus nos nostras temperat, eius
Sed nostras animus semita sæpe latet.

Sæpius in tenebris erramus, et exitus omnis
Proclusus nobis est, gemimusque diu,

At subito fugiunt tenebræ, redit alma dies, et
Admirabandis omnia clara patent.

Et miser. Expecta! palmas ad sidera tende!

Tolle oculos! Adfer vota precesque Deo!

Audiet, et quidquid tibi felix, utile quidquid,
(Nam melius te scit quelibet ipse!) dabit.

At! cur vota feram, cum nouerit omnia? nonne
Omniscium, uanus, uelle docere, labor?

Omnia scit! fateor! sed vota precesque requirit!

Nonne tuum est, Domini iussa patrare tui?

Sic tua se pietas ostendit, spesque, fidesque,
Sic animo presens semper eritque Deus!

At! nil sæpe preces, et nil suspiria profert,
Quodque seruet statuit Numen id omne maret.

Consilium mutant hominis lacrymaque precesque,
Mollis, et est idem semper eritque Deus.

Perbene! nonne potest hominum lacrymas, precibus
 Consiliis ipsas implicuisse fuis?
 Nec Deus in culpa est, si vota tot irrita caelum
 contingunt, hominum culpa ea semper erit.
 Si daret humanum quidquid genus optat habere,
 Qualis in his terris, quantaque turba foret?
 Maxima pars aliena petit quaevis, neque fit, quid
 Utile sit rebus convenientisque fuis.
 Si Deus adnueret votis, quot, quos! perirent?
 Inde videns illis exitiosa, negat.
 Coniugium petit hic, partumque uxoris, et ista
 Moecha, grauisque vias, partus exitque parat,
 Invidias patri fruet hic, fruet illa marito,
 Qui queritur duplex se petuisse malum.
 Atter peget opes, caput illis, et quid opus ha
 Protunt, angores mille metusque ferunt.
 Aspiciat has augere studens, illis turba uti
 Non valet; Adspicitur te quid, auare! iuuat.
 Improvisa venit fortuna sinistra, illas
 Perdit, et impatiens fure peremptus abit.
 Vixeret, immodicos si non habuisset aceruos,
 Concessis precibus iam perit ipse sibi.
 Forte, bene ante latens priuatus, peget honores,
 Emergit tandem, principibusque placet,
 Votorum compor se iam putat esse beatum,
 Tollitur. At lapsa mox grauiore ruet.
 Nonne fuis omnes precibus perire? quid ergo
 Incuset Numen plurima vota negans?
 Si pater vnus nati, cui parca pepercit
 Quamque magis vita diligit atque fouet,
 Huic cultum, molus lacrymis illius acutum
 Traderet, et natus se violaret eo,

Quid dices? Patri Amathaberis! et tamen egre
 Teo, sudum precibus sapius esse Deum!
 Adde, quod innumeris nexis humana laborent
 Vota; superstitio saepe regatur precos.
 Forte precor fundens, lecto si fergit auitas,
 Et formas repetens soe cadente suas,
 Et cum nona cibus oneratur, usque remolis,
 Mente sonos vacuos deblaterare solens,
 Et caput oblectum retegens, sua tempora seruans,
 Et duodena, manus, si sonat hora, plicans,
 Omnia se fecisse putat, precibusque remisit
 Mirum quid precii credit inesse suis.
 Fallitur ista preces dum cogitat esse Deumque
 Illa probaturum. Sunt sine mente soni!
 Haud secus, ac Germana soror si verba Latina
 Proferat, ignorans, verba quid illa velint.
 Haec, referens precibus thorauros, quos habet omnes,
 Acceptor, oculos femina figit humum,
 Pullat, inque gerit vestem, quam mater cui iam
 Gestauit, loquitur puera, magisque gemit,
 Si loquitur, mores queritur iuuenumque senumque,
 Lux leuitas? factus quantus ubique regit?
 Et, quibus hunc illumue malis puniuerit at se
 Quanta donarit prosperitate Deus!
 Siquae domum seruet, patuli admota senectas,
 Flexa genua fundit voce potente preces,
 Cantibus atque suis retinere deum facit omnem,
 Suis colum verset, sive aliud quid agat!
 Aliter haec pietas! Nam vera? videtimus! Vere,
 Ante fores pressus corpore pauper adest:
 Si qui tibi pietas! misero da quaso siipem, quem
 Nuditum vexat frigus, atroxque fames!
 Quisque laboraret, nisi capta dolore velarent
 Membra. Sui miles, vulneribusque premor,

Febrit adhuc miseram me conatit. Esto benigna!
 Sic Deus! At claudit protinus illa fores,
 Cede procul! dicens, non est mihi copia tanta!
 Et noua lex tales arce iuuare vetat.
 Si iuuenis Nuxea coluisses, non tibi corpus
 Agrotum, tristis pauperiesque foret,
 Sapius audui, qui non curare parentes
 Vult, tandem sequitur castra, miseraque redit.
 Linque fores citius! Si non vis, illuc quendam,
 Qui tibi monstrabit fuste, vocato, viam!
 Sic ait. At luctumans se protrahit iste, gemonisque,
 Donec eum melior conspicit, atque iuuat.
 Haec tua sit pietas! Atque hinc tibi copia rerum
 Tanta! Deus sit te diligat, atque bect!
 Non tua te pietas ditauit, nec tibi profusa
 Temporibus fuctis ista dedere precos!
 Sed tacito fraudes, signus viduaeque retentum,
 Teque regens totam demon auaridit!
 Tuccine saxilian licitam, fraudemue, precos si
 Adidue crepites, quamlibet esse putas?
 Cantibus his, precibusque tuis expenditur, xquam
 Respicione mentem, non bona verba, Deus!
 Altera protrudit gemitus ibi pectore ab imo
 Femina curuato proplite fertque precos;
 Quae tibi causa precum? gemitus quo causa profundi?
 Me miseram! queritur. Filius vnus adest;
 Et uult, ah! proceps in cinnina quolibet, et nil
 Verba benigna valent, verba seuera nihil!
 Omnia tentauit; Inueni iam uerbera plura
 Influxi, his eum carceribusque dedi.
 Nil mihi iam superest! Deus! o miserere parentis
 Adflucto, natum corrigi! quaso meum!
 Aut, ita si pergit, castiga corpus, eumque
 Occide! at morti parce, benigne pater!

Non, mater! tua vota, preces non improbo. Materis
 Multa valent, nori, vota precum pio.
 Iosam ut ipsa tui gemitus et causa, tibi que est
 Dicitis nati mens aliena tui.
 sicut cæca nimis horitas, ita cæca parentum
 Dicitis, natis noxia saepe fuit.
 Si vel mille preces fundas, sed atrociora verba
 Semper des nato, nil agis ipsa tamen.
 Verbera non illum, nec eum conuicia placant,
 Nictior esto, flagnum proice! mitte minas!
 Da bona verba! mone! condona! parce! nouoque
 Exilica dono! Forte mouetur iis.
 Fugge preces, materis Deus ut benedicat amori,
 Tunc demum precibus vis erit vlla tuis.
 Difficile est precibus nihil. At nisi vita probata
 Accedat, si mens neficia fundat eas,
 Extorquere velis precibus si quolibet, illis
 Propitium frustra credis, adesse Deum.
 Nil ergo optabunt homines? Optant! Deus vult
 Illud. Inopto hominum vita iubetque preces.
 Sed sint prudentes, meritis tribuantque fuis nil,
 Omnia concedant arbitrioque Dei.
 Sitque superstitio procal omnis, pectora plena
 Si turgent, vltro comoda verba fluent,
 Sint decurunt, gemitus Deus et suspiria nouit
 Cordis, et illorum, fert, miseratus, opem.
 Si palular aures tibi forte negare videtur,
 Ne, cæue, desperos, insimularque Deum.
 Fidere perge Deo! seruat sua tempora. Tandem
 Dispergunt tenebra, lucta disque venit!